

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 10.5.2012 г.
COM(2012) 206 final

2012/0102 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху
добавената стойност по отношение на данъчното третиране на ваучери**

{SWD(2012) 126 final}
{SWD(2012) 127 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Основания и цели на предложението

Нито Шеста директива за ДДС¹, нито Директивата за ДДС² предвиждат правила за данъчното третиране на сделки, при които се използват ваучери. Използването на ваучер при облагаема сделка може да окаже влияние на данъчната основа, на момента на извършване на сделката и дори в някои случаи — на мястото на облагане. Несигурността по отношение на правилното данъчно третиране може обаче да създаде проблеми при трансграничните и верижните сделки при търговското разпространение на ваучери.

Липсата на общи правила принуди държавите членки да намерят свои решения, които естествено не са координирани. Получените в резултат на това несъответствия при данъчното облагане създават проблеми като двойно данъчно облагане или необлагане, а освен това създават предпоставки за отклонение от данъчно облагане и възпрепятстват иновациите в предприятията. Освен това поради нарасналата функционалност на ваучерите, разликата между ваучер и останалите, по-обща платежни средства, става по-неясна.

От 1977 г., когато бяха приети общите правила за ДДС, настъпиха промени в световен мащаб — нарасналото използване на ваучери е само една от тях, които преобраща начина, по който функционират предприятията и доведоха до непредвидими по това време трудности.

Неколкократно до Съда на Европейския съюз (СЕС) бяха отправени питания по отношение на прилагането в такива случаи на Директивата за ДДС. В резултат на този процес бяха установени някои насоки по отношение на ваучерите, но друга част от проблемите останаха неразрешени. Целта на настоящото предложение е да се решат тези въпроси, като се изяснят и хармонизират правилата от законодателството на ЕС по отношение на третиране на ваучерите за целите на ДДС.

Общ контекст

Настоящото законодателно предложение се прави с оглед постигане на по-голяма яснота. То следва да обхване последиците за данъчното облагане при използването на различни видове ваучери, които се издават, разпространяват или използват в една единствена държава членка или при сделки в две или повече държави членки.

¹ Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, 13.6.1977 г., стр. 1), („Шеста директива за ДДС“).

² Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1) („Директивата за ДДС“), която заменя Шеста директива за ДДС от 1 януари 2007 г.

Какво представлява ваучерът?

За целите на правилата за ДДС ваучерът е средство, което предоставя на притежателя право да получи стоки или услуги, или отстъпка или намаление при доставка на стоки или услуги. Издателят на ваучера поема задължението да достави стоки или услуги, да предостави отстъпка или да направи намаление.

Ваучер може да бъде издаден на хартиен носител или в електронен вид и обикновено има търговска или промоционална цел, която може да бъде насърчаване на доставките на определени стоки или услуги или ускоряване на плащането на определени стоки или услуги. Казано с други думи, с използването на ваучери се цели развитие на пазара на стоки или услуги, създаване на постоянна клиентела или улесняване на плащането. Тези цели помагат да се установи разликата между ваучерите и другите платежни средства като пътническите чекове, при които целта е единствено да се осъществи плащане.

Всеки инструмент, който се използва единствено за извършване на плащане, попада извън обхвата на определението за ваучер за целите на ДДС. По отношение на чисто платежните услуги се прилагат други правила за ДДС.

Съществуват различни видове ваучери. Някои ваучери се издават срещу заплащане и понастоящем могат да се облагат при продажбата или при използването, в зависимост от подхода, прилаган от съответната държава членка. Ваучери могат да бъдат издавани и безплатно – те предоставят право на притежателя да получи стоки или услуги без допълнително заплащане. Такава доставка може да се счита за фирмен подарък. Безплатен ваучер за отстъпка, който предоставя на притежателя право на отстъпка за последваща сделка, може да бъде разглеждан просто като задължение за предоставяне на намаление на цената.

Обаче правото на отстъпка за всички покупки, извършени през определен период от време, дори и да е предоставено срещу заплащане, не се разглежда тук като ваучер, тъй като предоставеното право не е обвързано с покупките. Неограниченият характер на това право (дори и ограничено във времето) е доста различен от този при ваучер за отстъпка, при който правото е за еднократно ползване и е свързано с определена доставка. Това обаче не означава, че този вид услуга е необлагаема.

На кои въпроси, свързани с настоящото третиране на ваучерите за целите на ДДС, трябва да се обърне внимание?

Основният въпрос, който възниква, е кога сделките, свързани с ваучер, следва да бъдат обложени с данък. Поради липсата на общи правила, практиките в държавите членки не са координирани. Някои държави облагат най-използваните видове ваучери при издаването, докато други ги облагат при използването. Това създава несигурност за предприятията, най-вече за тези, които искат да се възползват от възможностите на единния пазар. Когато ваучерът е издаден в една държава членка, а се използва в друга държава членка, несъответствията при данъчното облагане на практика водят до последици, наред с другото до двойно данъчно облагане или необлагане.

Необходимо е да се изясни разликата между ваучерите (за които правилата за третиране за целите на ДДС се разглеждат в настоящия документ) и развитието на иновационни системи за плащане (чието третиране за целите на ДДС е разгледано в други разпоредби на Директивата за ДДС).

Често ваучерите достигат до потребителите посредством верига от дистрибутори (по-специално предплатените ваучери за далекосъобщителни услуги). И тук поради липсата на общи правила се прилага голямо разнообразие на подходи, които включват понякога национални режими, предвиждащи отстъпки, което действа като бариера за развитието на моделите за търговия в рамките на Съюза.

При използването на ваучерите за отстъпка може производител или дистрибутор (лицето, което издава ваучерите за отстъпка) да възстанови сума на търговеца на дребно като компенсация за намалението на цената, предоставено на потребителя срещу ваучера за отстъпка. Според тълкованието на СЕС съществуващите правила са неефективни и трудно приложими на практика. Съществува спешна нужда от по-добър подход.

2. КАКВИ ОТГОВОРИ СЕ ПРЕДЛАГАТ?

За решаване на посочените проблеми се предвиждат промени в Директивата за ДДС. Те могат да бъдат представени в пет категории.

1. Определяне на понятието „ваучер“ за целите на ДДС

На първо място трябва да се изясни какво наричаме „ваучер“ за целите на ДДС. Това налага създаването на нов член 30а. В Директивата за ДДС трябва ясно да бъде посочено кои ваучери се облагат при издаването и кои — едва при използването. Първите се наричат „ваучери за конкретна цел“, а вторите — „ваучери за множество различни плащания“. Класифицирането зависи от това дали при издаването е налична информацията, необходима за извършването на данъчно облагане, или облагането може да се извърши едва при използването, доколкото крайната употреба на ваучерите е въпрос на избор от страна на потребителя. Необходимо е също така да се гарантира, че инструментите, които понастоящем могат да се използват за разплащане на множество места, несвързани помежду си, и които в момента по принцип не се разглеждат като ваучери, ще продължат да бъдат третирани по същия начин.

Иновациите при доставките на платежни услуги правят по-неясно разграничаването между ваучерите и традиционните системи на плащане. Член 30а осигурява също така необходимата яснота по отношение на ограниченията на понятието ваучер за целите на ДДС.

2. Момент на облагане

След като бъдат идентифицирани различните видове ваучери, е необходимо да са направят допълнителни промени, за да се гарантира, че е ясно кое е правилното третиране за целите на ДДС.

Действащите правила относно момента на възникване на изискуемостта на данъка (член 65) следва да се адаптират, за да се гарантира, че ваучерите за конкретна цел (ВКЦ) се облагат с ДДС в момента, когато са издадени и платени.

За да се избегне объркване, доставката на правото, произтичащо от ваучера, и доставката на съответните стоки и услуги не могат да бъдат разглеждани като отделни сделки. ВКЦ се облагат при източника, така че този потенциален проблем няма да възникне. За ваучери, които не се облагат в момента на издаването, тъй като мястото и

равнището на облагане все още не могат да бъдат установени, данъкът се начислява едва при доставката на съответните стоки или услуги. За да се гарантира, че това ще се случи и че ще се случи единствено и само това, е предложен нов член 30б. От гореизложеното става ясно, че издаването на ваучер и последващата доставка на стоки или услуги представлява единична сделка за целите на ДДС.

3. Правила за разпространение

След като с Директивата за ДДС се определи, че ваучери за множество различни плащания (ВМРП) подлежат на данъчно облагане при използването им, е необходимо да се разгледат някои въпроси, свързани с тяхното разпространение. Преди да попаднат при потребителя, посочените ваучери често минават по верига от дистрибутори. Въпреки че свързаната сделка не се облага до евентуалното извършване на доставката на стоки или услуги, търговското разпространение на ВМРП само по себе си е доставка на облагаема услуга, която е независима от основната доставка. Когато ВМРП преминава от един дистрибутор към друг по веригата, данъчната основа за облагане на съответната услуга може да се определи чрез проследяване на нарастването на стойността на ваучера. Когато един дистрибутор закупува ваучер на стойност X и впоследствие го продава на по-висока цена X+Y, това увеличение на цената Y определя стойността на доставената дистрибуторска услуга.

Тъй като дистрибуторските вериги на ВМРП могат да се развиват на територията на множество държави членки, е необходимо да се въведат общи правила за идентифициране и оценяване на посочената дистрибуторска услуга. С допълнителната буква г) към член 25 се изяснява, че разпространението е доставка на услуга за целите на Директивата за ДДС. Изчисляването на данъчната основа за посочената услуга се разглежда в нов член 74б.

За да се улесни изчисляването на данъчната основа на всеки етап от дистрибуторската верига, с член 74а се установява и определя понятието „номинална стойност“, което е общото заплащане, получено от издателя на ВМРП, което от своя страна представлява данъчната основа (плюс ДДС) на съответната доставка на стоки или услуги.

Формулирането на тези две разпоредби позволява да се гарантира, че всички облагаеми сделки, свързани с даден ВМРП — доставката на дистрибуторска услуга и доставката на съответните стоки или услуги — са описани и обложени с данък по всеобхватен, неутрален и прозрачен начин.

4. Ваучери за отстъпка

С ваучерите за отстъпка възникват трудности, когато отстъпката в крайна сметка се прави от лицето, издало ваучера, а не от лицето, което го осребрява. За да се избегне сложна серия от корекции се предлага отстъпката да се третира като отделна доставка на услуга от лицето, което осребрява ваучера в полза на издателя. Мерките, необходими за постигане на тази цел, са въведени с нова буква д) към член 25 и с член 74в.

5. Други технически или произтичащи от новите предложения промени

Ще са необходими още някои технически промени в Директивата за ДДС, за да се гарантира правилното функциониране на посочените решения, по-специално по отношение на правото на приспадане (член 169), на лицето платец на данъка (член 193)

и на другите задължения (член 272). Техническите промени в членове 28 и 65 са необходими за правилното третиране съответно на ВКЦ и ВМРП.

3. ТЕХНИЧЕСКО ОБЯСНЕНИЕ НА ОСНОВНИТЕ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Определение за ваучер и различните критерии, които се прилагат, включително момента на облагане (член 30а, параграфи 1 и 2, и член 30б)

Правилата за ДДС трябва ясно и последователно да определят кога се начислява данъкът. Ако информацията, необходима за вземането на правилното решение по отношение на данъчното облагане, не е налична при първоначалното издаване на ваучер, на практика това означава, че облагане може да се извърши едва при използването. Поради липсата на каквито и да било насоки в Директивата за ДДС няма единомислие по въпроса кои ваучери да се облагат при издаването и кои — при използването. Затова някои държави членки ще третират определен вид ваучери (например предплатен кредит за телефонни услуги³) като авансово плащане, облагаемо при източника, докато други държави членки за същия вид ваучер ще облагат крайната доставка⁴. Ако даден ваучер при издаването си е третиран като авансово плащане, а при използването — като доставка, това означава, че върху една и съща доставка ДДС ще бъде начислен два пъти. И двете държави имат правно основание, но това ще доведе до двойно данъчно облагане. В обратния случай нито една от държавите членки няма да начисли ДДС, което ще доведе до необлагане с данък.

Двойното данъчно облагане в резултат на несъответствия може да представлява и действително представлява пречка за търговски споразумения, с които се цели да се използват предимствата, които предлага единният пазар. И обратното — неволното необлагане поради несъответствия може да са използва за злоупотреба.

С оглед на решаването на този проблем от самото начало в предложението се дава определение за ваучер и за основните категории ваучери, като се прави по-специално разграничаване между ВКЦ и ВМРП.

Един ВКЦ дава право на притежателя да получи определени стоки или услуги при обстоятелства, при които равнището на облагане (по-специално ставката на ДДС), доставчикът и държавата членка, в която се извършва доставката на съответните стоки или услуги, могат да бъдат окончателно определени от самото начало. Третирането за целите на ДДС се извършва при продажбата на ваучера. Пример за ВКЦ е продажбата от страна на доставчик на услуги (било то пряко или чрез посредник) на ваучери, които предоставят право на определена услуга (например далекосъобщителна), която се доставя в определена държава членка.

Един ВМРП дава право на притежателя да получи стоки или услуги, когато тези стоки или услуги или държавата членка, в която те трябва да бъдат доставени и обложени, не са достатъчно добре определени и не позволяват ДДС да бъде определен при

³ Предплатените кредити за телефонни услуги са най-често срещаният вид ваучер. Съгласно икономическото проучване, приложено към оценката на въздействието, общата стойност на предплатените кредити за мобилни телефонни услуги за ЕС през 2008 г. е 38 милиарда евро.

⁴ Различните подходи, които се използват за определяне на момента на облагане на ваучерите, са описани в оценката на въздействието, която придружава настоящото предложение.

издаването на ваучера. Такъв е следният пример: международна хотелска верига иска да промоцира продуктите си посредством ваучери, които могат да бъдат използвани за плащане на хотелска стая в нейните заведения в която и да е измежду няколко държави членки. Друг пример е използването на предплатен кредит за далекосъобщителни услуги (които се облагат с ДДС по стандартната ставка) или за заплащане на обществен транспорт (където може да се прилага намалена ставка).

Разграничение между ваучер и платежно средство (член 30а, параграф 2)

Предвид различното третиране за целите на ДДС, неутралността изисква да се прави ясно разграничение между ваучер и по-общо платежно средство, като се отчитат присъщите им характеристики. Когато обикновен метод на плащане придобива някои характеристики, които се свързват с ваучерите (напр. зареждаема карта или предплатен кредит, зареден в мобилен телефон или свързан към него), ще се наложи да се разгледа внимателно същността на неговото функциониране. Използването на ваучер за получаване на стоки или услуги не е плащане, а по-скоро упражняване на право, възникнало вследствие на плащане, извършено при издаването на ваучера или при преминаването му към друг дистрибутор по веригата. От друга страна, когато зареден или предплатен кредит се използва за покриване на разходи за стоки или услуги, правото върху тези стоки или услуги възниква едва след извършване на плащането. Концептуално това е напълно различно в сравнение с упражняването на придобито право от страна на притежателя на ваучера.

Ваучерите следва винаги да водят до доставка на стоки или услуги и често се издават за промоция на продажбите на определен доставчик или група от доставчици или за улесняване на покупките. Тези характеристики, комбинирани с правото на получаване на стоки или услуги (съответстващи на задължение за доставка на тези стоки или услуги), са от значение за разграничаване на ваучерите от по-общите платежни средства (които не предоставят такова специфично право).

Нарастването на броя на мобилните устройства увеличава необходимостта от ясно разграничаване между предплатени кредити за далекосъобщителни услуги (които са ваучери) и по-общите мобилни платежни услуги, които е възможно да използват системите за предварително фактуриране на първия вид. Мобилните платежни системи обичайно дават възможност на потребителя да използва мобилен телефон за плащане на все по-голям брой стоки и услуги, които излизат извън обхвата на далекосъобщителните услуги (дори извършването на парични преводи). Ако целта на системата е да се улесни плащането за обширен или неограничен списък, който може да включва съдържание (музикални файлове, игри, карти, данни и т.н.) или други услуги (паркиране и т.н.) или стоки (например от автомат за продажба), вече е трудно тя да бъде разглеждана като ваучер. Разграничението между ВМРП (при който притежателят има достъп до далекосъобщителни услуги, както и до други определени услуги или стоки) и платежна услуга (където целта е да се улесни изразходването на предплатен кредит за покупка на стоки или услуги, именно включително такива от доставчици трети страни) зависи от наличието на право да се получат стоки или услуги.

Следователно инструменти, които могат да притежават някои от характеристиките на ваучерите, но които изпълняват основно ролята на платежно средство, се изключват от определението за ваучер. Това е целта на член 30а, параграф 2.

Ваучери, разпространявани чрез верига (член 25, буква г), член 74а и член 74б)

Ваучерите могат да бъдат разпространявани по различни начини (например чрез вестници, посредници, прикачени към продукти в супермаркет и т.н.).

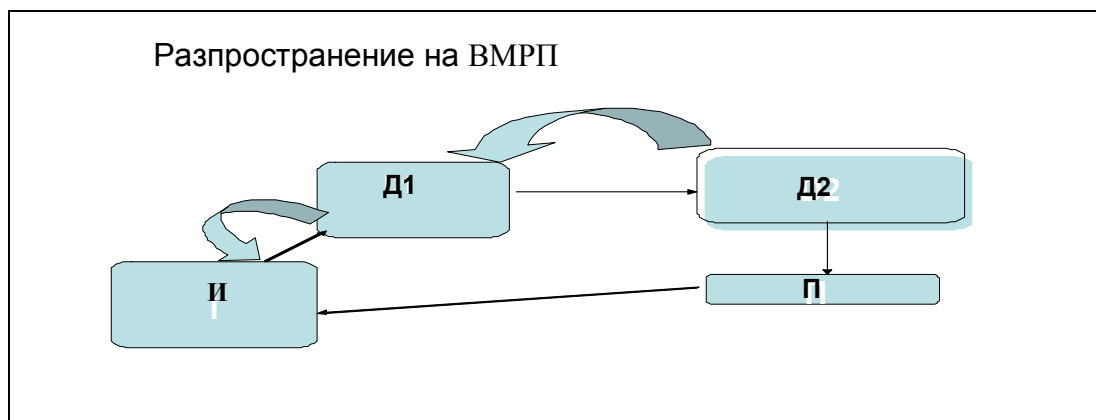
Тъй като ВКЦ може да се облага при източника, неговото разпространение е относително просто. За сметка на това обаче разпространението на ВМРП чрез посредници в дистрибуторска верига може да не е толкова просто.

Съществуват много модели, но едната възможност е цената, на която издателят (И) продава ВМРП в началото на веригата, да е различна от цената, платена от потребителя в края на веригата, поради маржа на дистрибуторите. Потребителят, който купува ВМРП в края на веригата, плаща по-висока цена от заплащането, което е получил издателят на ваучера в началото на веригата. Ако маржът (надценката) е калкулиран неправилно, ще се получи несъответствие между ДДС (за извършени доставки) на издателя и ДДС (по получени доставки), който получателят, ако е данъчно задължено лице с право на приспадане на данъчен кредит, очаква да види във фактурата.

Това често се случва при разпространението на предплатени ваучери за далекосъобщителни услуги.

За да се разреши въпросът, се предлага да се въведе понятието номинална стойност, т.е. непроменлива стойност, определена от издателя на ВМРП при издаването, и всяка положителна разлика между тази номинална стойност и цената, платена от дистрибутор на ВМРП, да се третира като заплащане за дистрибуторска услуга. Дистрибуторът (Д1) доставя (облагаема) дистрибуторска услуга на издателя (И). Следващият по веригата дистрибутор (Д2) доставя сходна дистрибуторска услуга на предходния дистрибутор (който му е продал ВМРП).

Това може да бъде илюстрирано по следния начин:

Дружество И (доставчик на далекосъобщителни услуги) продава в примера ВМРП на дистрибутор (Д1) с номинална стойност 100 EUR. Д1 плаща 80 EUR на издателя. Разликата между номиналната стойност и платената цена е 20 EUR. Тази сума се счита за заплащане/насрещна престация (с ДДС) за дистрибуторската услуга, доставена от дистрибутора на доставчика на далекосъобщителни услуги.

Д1 издава фактура на И, в която се посочва стойността на дистрибуторската услуга и приложимият ДДС. Ако приемем, че ставката на ДДС е 25 %, дистрибуторската услуга ще бъде 16 EUR, а ДДС — 4 EUR.

Тогава Д1 продава ВМРП на следващия дистрибутор по веригата Д2 за 90 EUR. В случая Д2 се разглежда като доставчик на дистрибуторска услуга на Д1 и издава фактура, в която се отразява разликата между номиналната стойност (100 EUR) и платената сума (90 EUR). Съответно цената на услугата е 8 EUR плюс 2 EUR ДДС.

След това Д2 продава ваучера на крайния потребител П за 100 EUR. П използва ваучера (предплатен кредит) за придобиване на далекосъобщителни или други услуги от И. Ако те са за стопански цели, П (данъчно задължено лице) ще получи от И фактура за 100 EUR с ДДС.

На нито един от етапите по дистрибуторската верига не се издава фактура с ДДС за продажбата на ВМРП.

Що се отнася до И — доставчика на далекосъобщителни услуги и издател на ВМРП, дружеството ще е доставило услуги на стойност 80 EUR с ДДС за извършена доставка 20 EUR (като приемаме за целите на примера непроменлива ставка на ДДС 25 %). Дружество И ще е направило разходи по разпространението на стойност 16 EUR (плюс 4 EUR ДДС по получени доставки), за да достигне ВМРП до крайния потребител.

Неутралност на безплатните ваучери за отстъпка (член 25, буква д) и член 74в)

Безплатните ваучери за отстъпка предоставят на притежателя право на отстъпка при използването за доставки на определени стоки или услуги. Ако издателят на ваучера и лицето, което го осребрява, са едно и също лице, облагаемата основа на въпросните доставки се намалява със стойността на отстъпката (без включения ДДС). Така потребител, който купува продукт за 100 EUR, ще плати само 95 EUR, ако използва ваучер за отстъпка от 5 EUR.

На практика артикулите, за които се издават ваучери за отстъпка, често минават през няколко данъчно задължени лица (като търговци на едро, дистрибутори и търговци на дребно) преди да стигнат до крайния потребител. Отстъпката често се възстановява от издателя (например от производителя) на лицето, което осребрява ваучера (например на търговеца на дребно). Възможно е дори потребителят да заплати нормалната цена, но да получи след това възстановяване в брой (или отбив от цената) от издателя. Тук възникват трудности за определяне на правилното данъчно третиране.

Понастоящем, въз основа на утвърдената съдебна практика на Съда на Европейския съюз⁵ първоначалният издател (търговец на едро или производител) може да приспадне сумата, която е възстановил на лицето, което осребрява ваучера, от цената на първоначалната продажба на стоките, за които се отнася ваучерът. За да се избегнат данъчни загуби (следващите данъчно задължени лица по веригата не са задължени да коригират своя ДДС по получени доставки), възстановяването се разглежда като плащане на трето лице от производителя в полза на лицето, което осребрява ваучера, като възстановената сума трябва да бъде добавена (с изключение на включения ДДС) към облагаемата основа върху фактурата, която лицето, което осребрява ваучера, издава на потребителя. Така в примера по-горе лицето, което осребрява ваучера, ще

⁵ Решение от 1996 г. по дело Elida Gibbs Ltd/Commissioners of Customs and Excise, C-317/94, Recueil, стр. I-5339; Решение от 2002 г. по дело Комисия на Европейската общност/Федерална република Германия, C-427/98, Recueil, стр. I-8315.

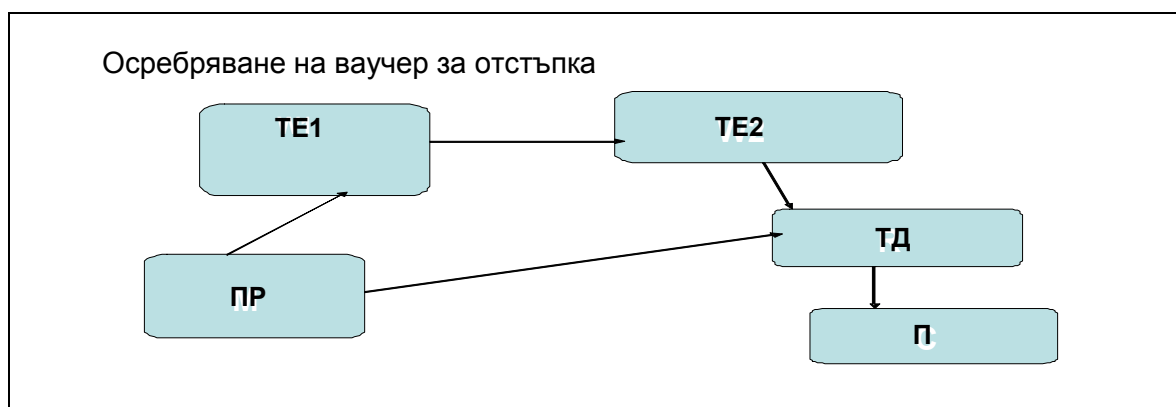
издаде на потребителя фактура за 100 EUR (с ДДС), дори ако потребителят е платил едва 95 EUR.

Проблеми обаче все още възникват, когато тези корекции трябва да се направят посредством дистрибуторската верига (това е сложен процес и предприятията се сблъскват със случаи на несъгласуваност по отношение на правилата за счетоводната отчетност и документиране на ДДС) или когато ваучерът е използван в държава членка, различна от тази, в която е издаден. Няма лесно решение на конфликта между правото на приспадане на потребителя (когато ваучерът се използва от данъчно задължено лице за стоки или услуги, които ще се използват за стопанската му дейност) и намалението на данъчната основа за производителя. Освен това съдебната практика не дава решение за случая, когато издателят на ваучера не е лицето, което възстановява сумата.

Съответно се предлага целесъобразна промяна на съществуващите правила. Вместо да се разглежда като заплащане от трето лице, възстановяването вече ще се разглежда като заплащане (с ДДС) за доставка на услуга по осребряване. Вместо да намалява данъчната основа на първата продажба, производителят (който издава ваучера) приспада ДДС по получени доставки от услугата по осребряване, доставена от лицето, което осребрява ваучера.

Когато безплатен ваучер за отстъпка се използва за получаване на стоки или услуги, платената цена и в този случай ще бъде намалена с неговата номинална стойност, като по такъв начин се намалява данъчната основа на доставката. Тази данъчна основа е цената (плюс ДДС), която действително е платена от потребителя. В примера по-горе това означава, че лицето, което осребрява ваучера, издава фактура за 95 EUR (с ДДС). Потребителят в никакъв случай не може да приспадне повече ДДС от необходимото и неутралността се запазва.

Това може да бъде илюстрирано по следния начин:

Дружеството ПР — производител, продава стоки на търговец на едро ТЕ1 за 70 EUR. ТЕ1 след това ги продава на ТЕ2 за 80 EUR, който от своя страна ги продава на ТД — търговец на дребно, за 90 EUR (всички стойности са с ДДС).

Накрая ТД продава стоките на крайния потребител П за 100 EUR.

Междувременно, за да поощри продажбите, ПР разпространява безплатни ваучери за отстъпка, които предоставят право на отстъпка от 5 EUR чрез вестниците, и един ваучер попада при П при покупка. Той е приет като частично плащане от ТД, който от своя страна иска от ПР възстановяване.

Понастоящем това възстановяване позволява на ПР да намали данъчната основа на доставката за TE1. Все пак се счита за не много реалистично тази корекция да се осъществи чрез дистрибуторската верига и Съдът на Европейския съюз реши тези 5 EUR да се третира като плащане от трето лице. Това решение обаче не е идеално, защото води до данъчна загуба, ако П е данъчно задължено лице (с право на приспадане на данък по получени доставки) или ако веригата на доставки е на територията на две или повече държави членки (с вътресъюзно придобиване по нулева ставка).

За да се реши този проблем, в предложениия член 25, буква д) плащането на тези 5 EUR се разглежда като услуга по осребряване, за която ТД издава фактура на ПР (като тези 5 EUR са сумата с ДДС). ПР вече не коригира данъчната основа на първоначалната доставка и П, който на практика плаща 95 EUR, получава фактура за тази сума (всички стойности са с ДДС).

КОНСУЛТАЦИЯ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

Въпросът с третирането на ваучерите за целите на ДДС бе дискутиран на семинарите на Fiscalis през 2002 г. и 2006 г. с представители на данъчните органи на държавите членки. Те бяха последвани от обществено допитване през 2006 г., резултатите от което са публикувани на:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/article_2992_en.htm.

В повечето от предложенията се стига до извода, че до голяма степен проблемите се дължат на различното прилагане на правилата за ДДС от държавите членки, което създава по-специално проблеми при вътресъюзните операции. Необходимо е хармонизирано тълкуване на действащите правила и според участниците в допитването това навярно изисква промени в първичното законодателство. Всеобщо е мнението, че е изключително необходимо правно определение на ваучерите за целите на ДДС.

Все по-голямата функционалност на ваучерите означава, че разграничението между ваучер и обикновено платежно средство не винаги е ясно или последователно. В резултат на това се счита, че трябва да се отдели внимание на неутралността на третирането на системи с еднаква функционалност.

ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Проблемите, които трябва да реши тази инициатива, се дължат на недостатъци на законодателството, което не отчита развитието в търговията.

Предложението се придружава от оценка на въздействието. В нея се достига до извода, че единственият реалистичен начин да бъдат преодолените установените недостатъци е осъвременяването на Директивата за ДДС чрез въвеждането на нови разпоредби относно ваучерите.

Бяха разгледани други два варианта — да не се предприеме нищо и подход с незадължителна юридическа сила. Прилагането на първия вариант би означавало да се остави държавите членки сами да решават възникналите проблеми. Държавите членки биха могли да търсят решения *според случая* или да се обърнат за насоки към Съда на Европейския съюз. Пример за мярка по втория вариант е издаването на насоки. Нито един от тези варианти обаче не би осигурил правна сигурност или правен акт, с който

да се променят действащите правила за ДДС. Установените слабости, а именно липсата на насоки в Директивата за ДДС, които биха осигурили последователност при третирането от страна на държавите членки, са особено нежелателни в областта на данъчното облагане, където правната сигурност е от особено значение.

В приложение към оценката на въздействието е представено проучване, извършено от Deloitte. То подкрепя икономическата обосновка на настоящото законодателно предложение, по-специално реалните и евентуалните последици от несъответствията в практиките между държавите членки. Проучването потвърждава също така, че ваучерите за предплатени далекосъобщителни услуги са определено най-значимата категория ваучери и често се третират различно за данъчни цели. Това може да доведе до отклонение от данъчно облагане, нарушение на конкуренцията или дори да направи тяхното икономическо използване непривлекателно поради липсата на данъчна сигурност.

ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Предложението се състои от няколко изменения на Директивата за ДДС, с които се цели да се определят ясно различните видове ваучери и да се хармонизира тяхното третиране за целите на ДДС. То се основава на член 113 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

Принцип на субсидиарност

Предложените промени са необходими с цел да се изяснят и хармонизират правилата относно третирането на ваучерите за целите на ДДС. Тази цел не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки.

На първо място, съответните принципи за ДДС са установени с Директивата за ДДС. Тези правила могат да бъдат променени единствено чрез законодателна процедура на ЕС.

На второ място, предприемането на действия единствено от страна на държавите членки няма да доведе до постигане на целта за еднакво прилагане на ДДС поради възможността от различно тълкуване на правилата. Действащото законодателство не е ясно и различното му прилагане от държавите членки е основната причина за възникване на разглежданите проблеми. Изясняването на третирането за целите на ДДС на облагаеми стоки и услуги, доставени срещу ваучер, изисква изменение на Директивата за ДДС.

В обхвата на предложението е включено само това, което може да бъде постигнато със законодателството на ЕС. Следователно, предложението е в съответствие с принципа на субсидиарност.

Принцип на пропорционалност

Измененията на Директива 2006/112/ЕО са необходими въз основа на посочените проблеми и следва да предоставят подходящи решения за постигане на целите. Тези решения ще допринесат за постигане на данъчна неутралност, намаляване на разходите за привеждане в съответствие и премахване на риска от двойно данъчно облагане, което ще даде на стопанските субекти възможност да разпределят по-ефективно ресурсите си. Ясните правила, с които се установява обща равнопоставеност, намаляват

възможностите за евентуално отклонение от данъчно облагане и създават правна сигурност както за данъчно задължените лица, така и за данъчните администрации.

Следователно предложението е в съответствие с принципа на пропорционалността.

Опростяване

Предложението дава възможност за опростяване, като различните видове ваучери се разделят на категории и се определят ясно, като се определя третирането за целите на ДДС на всеки вид ваучер и се повишава неутралността на ваучерите за отстъпка.

Избор на инструменти

Предложеният инструмент е директива. Друга мярка не би била подходяща, тъй като третирането на ваучерите за целите на ДДС засяга няколко членове в Директивата за ДДС. Следователно горепосочените цели могат да бъдат постигнати единствено посредством директива за изменение.

Таблица на съответствието

Държавите членки трябва да съобщят на Комисията текста на националните разпоредби за транспониране на директивата, както и един или повече документи, които поясняват връзката между компонентите на тази директива и съответните части от националните мерки за транспониране. Изискването за прилагане на такива документи е обосновано и съразмерно по отношение на посочената директива, тъй като по този начин се гарантира яснота за данъкоплатците по отношение на техните права и задължения по сделки с ваучери, по-специално при вътрешсъюзни операции.

4. БЮДЖЕТНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ

Предложението няма отражение върху бюджета на Европейския съюз.

5. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Член 25

Буква г)

Когато ВМРП преминават през дистрибуторските вериги, третирането за целите на ДДС на всеки марж, направен от дистрибутор, или възнаграждение, получено от него, следва да бъде ясно и последователно. За тази цел следва да се предвиди конкретна разпоредба, с която горепосоченият случай се определя като облагаема доставка на услуги.

Буква д):

Целта на буква д) е да се гарантира, че когато ваучер, който дава право на отстъпка или намаление, се издава безплатно и се осребрява от данъчно задължено лице, различно от издателя и на което съответната сума се възстановява от издателя, сделката следва да се счита за доставка на услуга, извършена от лицето, което осребрява чека, в полза на издателя. Това трябва да гарантира, че данъчната основа с ДДС във фактурата,

издадена от лицето, което осребрява чека, ще съответства на сумата, платена действително от потребителя/ данъчно задълженото лице.

Член 28

Този член се изменя с цел да се избегне прекомерна административна тежест при верига от сделки, при които се използва ВМРП.

ВМРП не се облагат при преминаване от едно лице към друго, а единствено при използването им. Без това уточнение съществува риск при случаи, когато ваучер се осребрява/използва и ставката на ДДС е известна, да възникне необходимост от съответни корекции на всички предходни етапи по дистрибуторската верига (в съответствие със ставката, която се прилага към предоставяните срещу ваучера стоки или услуги).

Такава корекция на ДДС, извършвана впоследствие и с обратна дата, би била прекалено обременителна и би могла да отблъсне предприятията без да доведе на практика до нови данъчни приходи (като приемем, че ДДС по получени доставки се събира на всеки етап). За да се избегне това, ДДС не следва да се начислява върху доставка на ваучер при преминаването по веригата, а само върху последната сделка — при осребряването.

Тази разпоредба следва да се чете във връзка с разпоредбата на член 25, съгласно която маржът за разпространение на ВМРП се облага отделно като самостоятелна услуга. В резултат на прилагането на посочените две разпоредби съответните стоки или услуги, на които дава право ВМРП, се облагат при използването на ваучера, т.е. на точното място в точния момент, докато маржът на дистрибутора се облага като услуга при всяка доставка, т.е. всеки път, когато ВМРП преминава от едно лице към друго.

Член 30а

Както бе обяснено по-горе в този член се дава определение на ваучерите и се определят границите на тяхната функционалност с цел да се направи разграничението между ваучерите и по-общите платежни средства. ВКЦ и ВМРП могат да бъдат разграничени в зависимост от това дали съществува достатъчна сигурност, за да може ваучерът да бъде обложен с данък при издаването или е необходимо да се изчака стоките или услугите да бъдат доставени. По отношение на ВКЦ следва да съществува сигурност относно идентичността на лицето, което поема задължението да извърши доставката, за която е издаден ваучерът.

Ваучери, различни от ваучери срещу заплащане, водят до други последици по отношение на ДДС, които се разглеждат отделно.

Член 30б

По силата на този член, когато ваучерът предоставя право на доставка на стоки или услуги, доставката на това право и последващата доставка на стоки или услуги са свързани и следва да се разглеждат като единична сделка.

Тъй като данъчното третиране на тази единична доставка трябва да е такова, каквото би било ако стоките или услугите бяха доставени без използване на ваучер, мястото на доставката и приложимата ставка следва да се определят от доставяните стоки или услуги. От този член следва също така, че ВМРП се облагат при използването. ВКЦ се

облагат при продажбата (виж член 65).

За да се избегне объркване, е необходимо също така да се следи използването на ваучери по сделка, която влиза в обхвата на специалния режим за туристически агенции, да не възпрепятства правилата за функциониране на този режим.

Член 65

В параграфа, добавен към този член, се разглежда изискуемостта на данъка при ВКЦ. Както при авансовите плащания и в този случай ДДС става изискуем при получаването на плащането и въз основа на получената сума.

Член 66

Този член се изменя, за да не се допусне държавите членки да нарушат член 65 по отношение на ВКЦ. В противен случай би могло държавите членки да продължат да прилагат различни правила относно изискуемостта на данъка при ВКЦ, което може да доведе до двойно данъчно облагане или до необлагане.

Член 74а

В този член се разглежда данъчната основа на доставки, при които се използват ВМРП, включително в случаите, в които ВМРП е осребрен частично. С него се въвежда също така понятието „номинална стойност“, което е от ключово значение за доброто функциониране на данъка, по-специално за вътресъюзни доставки, тъй като така се гарантира, че стойността на ВМРП е постоянна от началото до края на дистрибуторската верига.

Номиналната стойност се определя (в член 74а, параграф 2) като всичко, което е получено или се очаква да бъде получено срещу ваучер от издателя на ваучера. Това е необходимо, за да може да се вземе предвид стойността на дистрибуторската услуга, доставена от дистрибутор (доверител или комисионер) на ВМРП по търговската верига. Маржът на дистрибутора трябва да се разглежда като заплащане (включващо размера на ДДС) за облагаема доставка на дистрибуторска услуга (виж член 25).

Номиналната стойност на ВМРП включва ДДС. Размерът на включения ДДС ще се знае едва при използването на ваучера когато, въз основа на ставката на ДДС, приложима към стоките и услугите, които се предоставят срещу ваучера, ще бъде възможно да се определи съответно размера на ДДС и на данъчната основа в номиналната стойност.

Ако потребителят е заплатил стойност, по-голяма от номиналната, това означава че дистрибутор е начислил марж и тогава потребителят ще има право на отделна фактура за тази разлика (която естествено няма да бъде отразена върху фактурата за доставката). Ако потребителят е заплатил стойност, по-малка от номиналната, това може да означава, че дистрибутор е отбелязал загуба, но при всички случаи заплащането, получено от издателя, не се променя.

Член 74б

В този член се определя начинът за изчисляване на маржа на дистрибутора при доставки, при които се използват ВМРП. В този случай данъчната основа на

доставената дистрибуторска услуга представлява разликата между номиналната стойност на ВМРП и действително платената от получателя сума.

Общият размер на данъка за дистрибуторските услуги е постоянна величина, независимо от броя на участниците в търговската верига. Ако участват двама или повече дистрибутори общият данък върху дистрибуторските услуги се разделя между дистрибуторите (вж. примера относно разпространението на ВМРП).

Член 74в

Тъй като безплатен ваучер за отстъпка вече не трябва да се разглежда като заплащане от трето лице за доставка, са необходими ясни правила за определяне на данъчната основа на услугата по осребряване, въведена с член 25, буква д).

Член 169

Параграфът, включен в този член, осигурява последователност при предоставяне на правото на приспадане.

Ако издателят на ВМРП осребри ваучера за облагаеми сделки, съгласно член 168 той може да приспадне ДДС, дължим или платен във връзка с издаването на този ваучер. За да се осигури равнопоставеност, при осребряването на ВМРП по време на сделка, която дава право на приспадане от лице, различно от издателя, следва да се уточни, че издателят запазва правото си на приспадане на ДДС, дължим или платен за разходи, свързани с издаването на ваучера. Това може да включва разходи за отпечатване или кодиране.

Тази разпоредба е необходима, когато ВМРП се осребрява от лице, различно от издателя. Последващото възстановяване от издателя на лицето, което осребрява ваучера, е извън обхвата. При липса на такава разпоредба, издателят не би могъл да докаже правото си на приспадане.

Член 193

Предложеният за включване в този член параграф изяснява, че винаги лицето, което осребрява ВМРП, извършва облагаема доставка на стоки или услуги и затова се счита за лице платец на ДДС. Това е от значение, когато издателят и лицето, което осребрява ваучера, не са едно и също лице. Единствено лицето, което осребрява ваучера, знае какво е доставено и къде, както и кога е извършена доставката.

Член 272

Целта на промените в този член е да се гарантира, че информацията за трансграничните доставки на услуги, включително услугите, свързани с ваучери, се получава от всички държави членки, където се дължи данъкът, за да се гарантира правилното определяне и събиране на ДДС на тяхната територия. По-специално задълженията за данъчно задължените лица да бъдат идентифицирани за целите на ДДС и да попълнят обобщена декларация следва да се прилагат последователно във всички държави членки.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на данъчното третиране на ваучери

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент⁶,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁷,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност⁸ определя правила относно момента и мястото на доставката на стоки и услуги, данъчната основа, изискуемостта на данъка върху добавената стойност (ДДС) и правото на приспадане на данъчен кредит. Тези правила обаче не са достатъчно ясни и изчерпателни, за да осигурят последователност в данъчното третиране на сделки, при които се използват ваучери, и това води до нежелани последици за правилното функциониране на вътрешния пазар.
- (2) За да се гарантира сигурно и еднакво третиране и да се избегне непоследователност, нарушаване на конкуренцията, двойно данъчно облагане или необлагане и да се намали рискът от отклонение от данъчно облагане, са необходими отделни правила по отношение на третирането на ваучерите за целите на ДДС.
- (3) За да стане ясно какво е ваучер за целите на ДДС и да се определи разликата между ваучерите и платежните средства, е необходимо да се даде определение за ваучер, който може да бъде издаден на хартиен носител или в електронен вид,

⁶ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

⁷ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

⁸ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

като се посочат неговите основни свойства, по-специално естеството на правото, което предоставя ваучерът, и задълженията, поети от издателя на ваучера.

- (4) Третирането за целите на ДДС на сделките, свързани с ваучерите, зависи от специфичните характеристики на ваучера. Следователно е необходимо да се посочат разликите между различните видове ваучери и те да бъдат отразени в законодателството на Съюза.
- (5) От ваучера произтича правото да се получат стоки или услуги, или отстъпка.. Това право може да се предостави от едно лице на друго преди ваучерът в крайна сметка да бъде осребрен. За да се избегне рискът от двойно данъчно облагане, ако услугата, съответстваща на това право, подлежи на облагане, е необходимо да се установи, че предоставянето на това право и получаването срещу ваучер на стоки или услуги, следва да се разглеждат като единична сделка.
- (6) Доставката на стоки или услуги може да се извършва срещу пряко плащане или срещу представянето на ваучер. За да се осигури неутралност при третирането на тези сделки, данъкът върху единичната сделка, следва да се определя от стоките или услугите, доставени срещу ваучера.
- (7) Режимът на маржа за туристическите агенции предвижда облагане в държавата членка, в която е установена туристическата агенция. За да се избегне промяна в мястото на облагане, следва да се уточни, че стоките или услугите, доставени срещу ваучер, остават в обхвата на този режим.
- (8) Ваучерите често се разпространяват чрез посредник или минават през дистрибуторска верига въз основа на покупка и последваща продажба. С цел да се запази неутралността, от съществено значение е размерът на ДДС, който трябва да се плати за стоките или услугите, доставени срещу ваучер, да остане непроменен. За да се гарантира това, стойността на ваучерите за множество различни плащания следва да се определи при издаването.
- (9) Ако ваучерите се разпространяват от данъчно задължено лице, което действа от свое име, но за сметка на друго лице, ще се счита, че данъчно задълженото лице лично е получило и доставило ваучерите. Ако се разпространяват ваучери за множество различни плащания, при които облагането се извършва едва при използването на ваучера, това ще доведе до корекции на всички етапи на дистрибуторската верига, при което ще се създадат малки данъчни приходи или няма да има такива. За да се избегне прекомерна административна тежест, не следва да се счита, че данъчно задължено лице, което разпространява такива ваучери, лично е получило и доставило ваучера.
- (10) Необходимо е да се изясни данъчното третиране на сделките, свързани с разпространението на ваучери за множество различни плащания. Когато такива ваучери се купуват под тяхната стойност, за да се препродадат на по-висока цена, дистрибуторската услуга следва да се обложи въз основа на маржа, направен от данъчно задълженото лице.
- (11) Ваучерите могат да се отнасят за трансгранична доставка на стоки или услуги. Ако правилата за изискуемостта на данъка са различни в различните държави членки, това може да доведе до двойно данъчно облагане или необлагане. За да

се избегне такова положение, не следва да се разрешават изключения от правилото, съгласно което ДДС става изискуем при доставката на стоките или услугите.

- (12) Когато се извърши авансово плащане преди доставката обаче, ДДС е дължим за получената сума. Следва да се уточни, че това се отнася и за плащания, извършени за ваучери, които предоставят право на доставка на стоки или услуги, когато мястото и равнището на облагането им са известни (ваучери за конкретна цел). За други ваучери (ваучери за множество различни плащания) ДДС става изискуем едва при използването на ваучера.
- (13) Някои ваучери дават право на отстъпка при доставка на стоки или услуги. Тъй като намалението на цената се използва предимно за промоция на стоките или услугите на издателя на ваучера, целесъобразно е да се предвидят разпоредби, съгласно които осребряването на ваучера от доставчика на стоките или услугите да представлява доставка на услуга, извършена от него в полза на издателя.
- (14) За да се спази принципа на неутралност, когато се предоставя право на намаление на цената на стоките и услугите срещу ваучер, данъчната основа на услугата „промоция“, предоставена от лицето, което осребрява ваучера на издателя, следва да представлява възстановената сума, получена от лицето, което осребрява ваучера.
- (15) Тъй като стоките или услугите, доставени срещу представяне на ваучер, са облагаеми, данъчно задълженото лице има право да приспадне ДДС, начислен върху разходите във връзка с издаването на ваучера. Следва да се уточни, че този размер на ДДС може да бъде приспаднал, дори ако въпросните стоки или услуги са доставени от лице, различно от издателя на ваучера.
- (16) В издаването, разпределението и осребряването на ваучер могат да участват няколко данъчно задължени лица, но при ваучерите за множество различни плащания само лицето, което осребрява ваучера, знае какво, кога и къде е доставено. За да се гарантира, че размерът на платения ДДС е точен, лицето, което осребрява ваучера, следва при всички случаи да е лицето, което е платец на ДДС за вече доставените стоки или услуги пред данъчните органи.
- (17) Когато самото разпространение или осребряване на ваучер създава отделна доставка на услуги, различна от стоките или услугите, които се придобиват срещу ваучера, и тази доставка е трансгранична, от значение е задълженията по ДДС да са изпълнени, за да се гарантира правилното приложение и събиране на дължимия ДДС.
- (18) Тъй като целите на действието, което следва да се предприеме — опростяването, актуализирането и хармонизирането на правилата за данъка върху добавената стойност, които се прилагат по отношение на ваучерите, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и съответно могат да бъдат постигнати по-успешно на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, както е постановено в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

- (19) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г.⁹ държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към уведомлението за мерките си за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между компонентите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на такива документи е обосновано.
- (20) Поради това Директива 2006/112/ЕО следва да бъде съответно изменена,
- ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

- (1) В член 25 се добавят следните букви г) и д):
- „г) разпространението на ваучер за множество различни плащания от данъчно задължено лице, различно от издателя на ваучера, когато ваучерът му е доставен на цена под номиналната стойност от издателя на ваучера или от друго данъчно задължено лице, действащо от свое име;
 - д) осребряването на безплатен ваучер за отстъпка, когато данъчно задълженото лице, доставящо свързаните с ваучера стоки или услуги, получава заплащане от издателя.“
- (2) В член 28 се добавя следният параграф:
- „Първият параграф обаче не се прилага, когато данъчно задълженото лице участва в доставката на ваучер за множество различни плащания.“
- (3) В дял IV „Облагаеми сделки“ се вмъква следната глава 5:

„Глава 5

Общи разпоредби за глави 1 и 3

Член 30а

1. „Ваучер“ означава инструмент, който дава право на получаване на доставка на стоки или услуги, или на отстъпка или намаление на цената за доставка на стоки или услуги, и при който съществува съответно задължение за гарантиране на това право.

„Ваучер за конкретна цел“ означава ваучер, който предоставя право на получаване на доставка на стоки или услуги, за които доставчикът, мястото на

⁹ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

доставка и приложимата ставка на ДДС са известни в момента на издаване на ваучера.

„Ваучер за множество различни плащания“ означава ваучер, различен от ваучер за отстъпка или намаление, който не представлява ваучер за конкретна цел.

„Ваучер за отстъпка“ означава ваучер, който предоставя право на получаване на отстъпка или намаление на цената за доставка на стоки или услуги.

2. Платежната услуга по смисъла на Директива 2007/64/ЕО не се разглежда като ваучер.

Член 30б

Доставката на ваучер, даващ право на получаване на доставка на стоки или услуги, и последващата доставка на тези стоки или услуги се разглеждат като единична сделка.

Единичната сделка се третира по същия начин както доставка на стоки или услуги, при която стоките или услугите не са били доставени чрез използването на ваучер.

Когато ваучер дава право на получаване на доставка на стоки или услуги, за които се прилага режимът на маржа за търговските агенции, доставката на стоки или услуги се третира за целите на ДДС в съответствие с правилата на посочения режим.“

(4) Член 65 се заменя със следното:

„Член 65

Когато трябва да се извърши авансово плащане преди стоките или услугите да бъдат доставени, включително плащане за ваучер за конкретна цел, ДДС става изискуем при получаването на плащането и се начислява върху получената сума.“

(5) В член 66 втората алинея се заменя със следното:

„Предвидената в първа алинея дерогация обаче не се прилага за плащания срещу ваучер или за доставки на услуги, за които по силата на член 196 лице платец на ДДС е получателят.“

(6) Въмъкват се следните членове 74а, 74б и 74в:

„Член 74а

1 Данъчната основа на доставката на стоки или услуги, получена срещу ваучер за множество различни плащания, е равна на номиналната стойност на ваучера, или при частично използване — на тази част от номиналната

стойност, която съответства на частичното използване на ваучера, намалена с размера на ДДС, дължим за получените срещу ваучера стоки или услуги.

2 Номиналната стойност на ваучер за множество различни плащания включва всяка сума, която представлява заплащане, включително размера на ДДС, получена или която ще бъде получена от издателя на ваучера.

Член 74б

Данъчната основа на доставката на дистрибуторските услуги, посочени в член 25, буква г), е равна на разликата между номиналната стойност на ваучера и на платената покупна цена, намалена с размера на ДДС, свързан с доставената дистрибуторска услуга.

Член 74в

По отношение на доставката на услугите по осребряване, посочени в член 25, буква д), данъчната основа е равна на намалението на цената, предоставено на потребителя и възстановено от издателя, от което е приспаднал размерът на ДДС, свързан с доставената услуга по осребряване на ваучера.“

(7) В член 169 се добавя следната буква г):

„г) сделки, свързани със заплащане от издателя на ваучер на данъчно задълженото лице, което доставя свързаните с ваучера стоки или услуги, доколкото доставените стоки или услуги дават право на приспадане.”

(8) В член 193 се добавя следният параграф:

„Когато единична сделка, както е посочено в член 30б, представлява доставка на ваучер за множество различни плащания и последваща доставка на стоки или услуги, се счита, че лицето, което осребрява ваучера, е извършило облагаемата доставка.“

(9) Член 272 се изменя, както следва:

а) параграф 1, буква б) се заменя със следното:

„б) облагаеми лица, които не извършват нито една от следните сделки:

i) посочените в членове 20, 21, 22, 33, 36, 138 и 141;

ii) посочените в член 44, но само когато ДДС се плаща от потребителя съгласно разпоредбите на член 196;“

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Ако държавите членки упражняват правото на избор съгласно параграф 1, първа алинея, буква г) или д), те предприемат необходимите мерки, за да осигурят правилното прилагане на преходните режими за данъчно облагане на вътреобщностни сделки.“

Член 2

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 1 януари 2014 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за спазването на настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Държавите членки прилагат тези разпоредби от 1 януари 2015 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на година.

За Съвета
Председател